رسالت
سال چهل و یکم ■ شماره ۱۱۵۱۵ ■ روزنامه صبح ایران

ایران برای گرفتن سلاح تهدید از دست دشمن، باید هزینه تعرض به زیرساخت‌های حیاتی خود را پیشاپیش در محاسبات متجاوزان قطعی کند

انگشت تهدید ایران بر زیرساخت‌های دشمن

گروه سیاسی

دربرابر تهدید به زیرساخت‌های حیاتی ایران، بازدارندگی زمانی معنا پیدا می‌کند که دشمن بداند هرگونه تعرض، هزینه‌ای واقعی، قطعی و متناسب در پی خواهد داشت و نمی‌تواند با تهدید و ارعاب، اراده خود را بر کشور تحمیل کند.

تهدید زیرساخت‌های حیاتی ایران، دیگر صرفاً یک احتمال نظامی یا بخشی از جنگ روانی دشمن نیست. آنچه در روزهای اخیر در برخی رسانه‌های آمریکایی بازتاب یافته، نشانه‌ای نگران‌کننده از تلاش برای صورت‌بندی یک منطق خطرناک در مواجهه با ایران است؛ منطقی که می‌کوشد با تغییر تعریف اهداف نظامی، مرز میان تأسیسات نظامی و زیرساخت‌های مورد استفاده مردم را از میان بردارد و حمله به شریان‌های حیاتی یک کشور را به اقدامی قابل توجیه تبدیل کند. انتشار گزارش اخیر نیویورک تایمز درباره ارتباط احتمالی سدها و پروژه‌های انتقال آب ایران با پایگاه‌های موشکی، در همین چارچوب قابل تأمل است. گزارشی که به‌رغم طرح فرضیه‌هایی درباره کارکرد احتمالی برخی پروژه‌های آبی در پشتیبانی از تأسیسات نظامی، نتوانسته است شواهد قطعی برای اثبات این ارتباط ارائه کند و حتی در متن خود نیز این ارتباط را در حد گمانه‌زنی و فرضیه باقی گذاشته است.

با این حال، اهمیت چنین گزارشی صرفاً در محتوای ادعاهای آن خلاصه نمی‌شود. مسئله اصلی، کارکردی است که این قبیل روایت‌سازی‌ها می‌توانند در معادلات جنگ پیدا کنند. وقتی یک رسانه مهم آمریکایی به انتشار گزارشی درباره کاربری دوگانه سدهای ایران می‌پردازد، آن هم در شرایطی که تهدیدهای آشکار علیه زیرساخت‌های غیرنظامی کشور سابقه دارد، نمی‌توان از کنار نسبت میان این دو اتفاق به سادگی عبور کرد. این احتمال جدی وجود دارد که چنین ادبیاتی به تدریج زمینه ذهنی و تبلیغاتی لازم را برای توجیه حملات بعدی فراهم کند؛ حملاتی که اگر صورت بگیرند، نه فقط تأسیسات مشخص، بلکه زندگی روزمره میلیون‌ها نفر از مردم ایران را تحت تأثیر قرار خواهند داد.

این مسئله را باید در امتداد تهدیدهای پیشین مقامات آمریکایی نیز فهم کرد. دونالد ترامپ در هفتم آوریل ۲۰۲۶، در یکی از آشکارترین نمونه‌های تهدید به نابودی زیرساخت‌های ایران، اعلام کرد: «یک تمدن کامل امشب خواهد مرد و دیگر هرگز باز نخواهد گشت.» او پیش‌تر نیز از هدف قرار دادن پل‌ها و نیروگاه‌های ایران سخن گفته بود. این ادبیات، صرفاً یک موضع‌گیری تند سیاسی نیست؛ هنگامی که رئیس‌جمهور یک قدرت نظامی، نابودی تمدن یک کشور را در کنار تهدید به حمله به تأسیسات حیاتی آن قرار می‌دهد، با مسئله‌ای فراتر از جنگ لفظی روبه‌رو هستیم.

در چنین شرایطی، مهم‌ترین پرسش این نیست که آیا ایران باید این تهدیدها را جدی بگیرد یا نه؛ بلکه این است که چگونه باید امکان عملی شدن آنها را از دشمن سلب کند. تجربه مناسبات قدرت در جهان نشان داده است که تهدید، تا زمانی که با هزینه‌ای معتبر و قابل محاسبه مواجه نشود، می‌تواند به ابزاری برای تحمیل اراده تبدیل شود. طرفی که تصور می‌کند می‌تواند هر زمان که خواست، زیرساخت‌های حیاتی رقیب را هدف قرار دهد و در مقابل با هزینه‌ای بازدارنده روبه‌رو نشود، انگیزه چندانی برای کنار گذاشتن این گزینه نخواهد داشت. بنابراین، پاسخ قاطع به تهدیدهای دشمن، نه یک انتخاب تبلیغاتی و نه صرفاً ضرورتی برای حفظ اعتبار سیاسی، بلکه بخشی از منطق دفاع از موجودیت و امنیت ملی کشور است.

پاسخ قالیباف؛ برهم زدن محاسبات دشمن

واکنش محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی، به گزارش نیویورک تایمز را باید از همین منظر ارزیابی کرد. او در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس، با اشاره به تلاش برای زمینه‌سازی جهت حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی ایران، نوشت:

«در حال زمینه‌چینی برای دور بعدی حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی، «کارشناسان» آن‌ها به نیویورک تایمز می‌گویند: «سدهای نزدیک به سایت‌های موشکی ایران، کاربری دوگانه (نظامی-غیرنظامی) دارند.» بسیار خب. قانون جدید: هر سد، بندر یا نیروگاهی که در نزدیکی یک پایگاه آمریکایی یا اسرائیلی قرار دارد، دارای کاربری دوگانه است.

ما فقط منطق خودتان را به همان شکل و بدون دخل و تصرف به کار می‌بریم.»

اهمیت این موضع‌گیری را باید در تلاش برای تغییر محاسبات طرف مقابل جست‌وجو کرد. منطق پیام قالیباف روشن است: نمی‌توان یک معیار غیرمعتبر و موسع را برای توجیه حمله به زیرساخت‌های ایران به کار گرفت و انتظار داشت که چنین معیاری صرفاً به نفع یک طرف عمل کند. اگر صرف مجاورت جغرافیایی یک سد با یک تأسیسات نظامی برای متهم کردن آن به کاربری دوگانه کافی باشد، طرف مقابل نیز می‌تواند همین استدلال را در مورد زیرساخت‌های نزدیک به پایگاه‌های نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی مطرح کند. در واقع، پیام قالیباف نوعی مواجهه آینه‌ای با منطق تهدید است؛ مواجهه‌ای که می‌کوشد نشان دهد پذیرش چنین استدلالی، دامنه مخاطرات را به سرعت از مرزهای ایران فراتر خواهد برد.

این پیام از یک جهت نیز اهمیت دارد: دشمن نباید احساس کند که می‌تواند با گسترش دامنه تهدیدهای خود، طرف ایرانی را در موقعیت انفعال قرار دهد. در معادله بازدارندگی، طرفی که تهدید می‌کند نباید تنها بازیگری باشد که امکان تعیین سطح تنش و انتخاب میدان تقابل را در اختیار دارد. اگر واشنگتن و تل‌آویو تصور کنند که می‌توانند با تهدید به نابودی سدها، نیروگاه‌ها، تأسیسات آب‌شیرین‌کن و دیگر شریان‌های حیاتی ایران، هزینه جنگ را بر دوش جامعه ایرانی بگذارند و در همان حال از مواجهه با تبعات اقدامات خود مصون بمانند، عملاً به یک امتیاز راهبردی دست یافته‌اند. پاسخ قالیباف، دست‌کم در سطح اعلام موضع سیاسی، تلاشی برای سلب همین تصور است.

البته باید میان منطق بازدارندگی و پذیرش یک قاعده حقوقی نادرست تفاوت قائل شد. صرف نزدیکی یک زیرساخت به پایگاه نظامی، چه در ایران و چه در آمریکا و اسرائیل، به خودی خود آن را به هدف نظامی تبدیل نمی‌کند. مزیت پاسخ قالیباف در آشکار کردن تناقض استدلال طرف مقابل است، نه در تبدیل یک مغالطه به قاعده‌ای حقوقی. این تمایز اهمیت دارد؛ زیرا ایران باید هم‌زمان با اثبات عزم خود برای پاسخ‌گویی، اجازه ندهد دشمن با استفاده از همین ادبیات، مشروعیت اخلاقی و حقوقی حمله به تأسیسات غیرنظامی را در فضای بین‌المللی عادی‌سازی کند.

وقتی حمله به آب، حمله به زندگی مردم است

در کنار پیام رئیس مجلس، موضع‌گیری اسماعیل بقائی، سخنگوی وزارت امور خارجه، نیز ابعاد دیگری از این مسئله را روشن می‌کند. او در واکنش به گزارش نیویورک تایمز و ادعاهای مطرح شده درباره زیرساخت‌های آبی ایران، به سابقه حمله به تأسیسات آبرسانی کشور اشاره کرد و نوشت:

«مخازن ذخیره آب در خمین (استان مرکزی)، هفتکل (استان خوزستان) و بمانی (سیریک)، همچنین تأسیسات آب‌شیرین‌کن در جزیره قشم، نیکشهر و تیس (استان سیستان و بلوچستان) و روستای بنجی در جاسک هدف حمله قرار گرفتند. این حملات موجب اختلال یا قطع آبرسانی به جمعیت غیرنظامی و مناطق مسکونی شد.»

این بخش از اظهارات سخنگوی وزارت امور خارجه، اهمیت مسئله را از سطح یک تهدید فرضی به سطح یک تجربه عینی منتقل می‌کند. زیرساخت آبرسانی، برخلاف آنچه ممکن است در ادبیات نظامی و رسانه‌ای دشمن القا شود، یک موضوع حاشیه‌ای یا صرفاً عمرانی نیست. دسترسی به آب سالم، اساس زندگی شهری و روستایی، بهداشت عمومی، کشاورزی، فعالیت اقتصادی و حتی استمرار خدمات درمانی است. از کار افتادن یک تأسیسات آب‌شیرین‌کن یا مخزن ذخیره آب، صرفاً به معنای تخریب یک سازه نیست؛ به معنای ایجاد اختلال در زندگی هزاران یا ده‌ها هزار انسان است که ممکن است هیچ ارتباطی با منازعات نظامی نداشته باشند.

از همین‌رو، سخنگوی وزارت امور خارجه درباره استدلال مطرح شده در گزارش نیویورک تایمز تأکید کرد:

«معرفی نزدیکی جغرافیایی زیرساخت‌های غیرنظامی به تأسیسات نظامی به عنوان مبنایی برای مشروعیت بخشیدن به هدف قرار دادن آنها، نه استدلالی معتبر است و نه ادعایی مستند؛ بلکه مغالطه‌ای شوم برای مشروعیت‌بخشی به حملات علیه زیرساخت‌های غیرنظامی و عادی‌سازی نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه است.»

این همان نقطه‌ای است که اهمیت مواجهه جدی با جنگ روایت‌ها آشکار می‌شود. موضوع صرفاً این نیست که یک روزنامه آمریکایی فرضیه‌ای درباره پروژه‌های آبی ایران مطرح کرده است؛ مسئله این است که اگر این فرضیه به یک استدلال پذیرفته‌شده در فضای سیاسی و رسانه‌ای تبدیل شود، ممکن است هر زیرساختی که به هر نحوی در مجاورت یک تأسیسات نظامی قرار دارد، در معرض اتهام قرار گیرد. نتیجه چنین منطقی، گسترش بی‌حد و حصر دایره اهداف بالقوه و تضعیف حمایت‌های حقوقی از جمعیت غیرنظامی است.

بقائی در ادامه به حمایت ویژه حقوق بین‌الملل بشردوستانه از سدها و تأسیسات مشابه اشاره کرد و نوشت:

«اگرچه ایالات متحده امروز با لحنی متکبرانه و ذهنیتی قرون وسطایی چنین وانمود می‌کند که در برخورد با کسانی که شمشیر به دست دارند، نیازی به استناد به قانون نیست، حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به‌ویژه ماده ۵۶ پروتکل الحاقی اول به کنوانسیون‌های ژنو، حمایت ویژه‌ای از سدها و تأسیسات مشابه به عمل می‌آورد.»

اهمیت این استناد در آن است که سدها و تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک، به دلیل پیامدهای بالقوه گسترده حمله به آنها، از حمایت ویژه برخوردارند. ماده ۵۶ پروتکل اول الحاقی، حمله به سدها و تأسیسات مشابه را حتی در شرایطی که اهداف نظامی محسوب شوند، در صورتی که احتمال رها شدن نیروهای خطرناک و وارد آمدن تلفات سنگین به غیرنظامیان وجود داشته باشد، ممنوع می‌داند. ماده ۵۶ همچنین در بند چهارم خود، هدف قرار دادن این تأسیسات در قالب اقدامات تلافی‌جویانه را ممنوع کرده است. افزون بر این، قاعده ۴۲ حقوق بشردوستانه عرفی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، رعایت مراقبت ویژه هنگام حمله به تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک را ضروری می‌داند.

بنابراین، دفاع از زیرساخت‌های آبی و حیاتی ایران صرفاً یک موضع سیاسی یا اخلاقی نیست؛ پشتوانه حقوقی مشخصی نیز دارد. اما مسئله مهم‌تر آن است که ایران نباید اجازه دهد فاصله میان تهدید رسانه‌ای و تهدید عملیاتی آن‌قدر کاهش پیدا کند که تنها پس از وقوع یک فاجعه انسانی به دنبال پاسخ و پیگیری حقوقی برود.

تولید بهانه؛ مرحله پیش از جنایت

نکته دیگری که در اظهارات بقائی قابل توجه است، اشاره او به روند زمینه‌سازی تبلیغاتی برای اقدامات نظامی است. او در این باره نوشت:

«آغازکنندگان تجاوز علیه ایران اکنون با تولید و انتشار اتهام‌های بی‌اساس، از جمله ادعاهای اخیر منتشر شده در روزنامه نیویورک تایمز و روایت رسانه‌ای ساختگی درباره یک «بمب کثیف» که سی‌ان‌ان آن را ترویج کرده است، درصدد زمینه‌سازی رسانه‌ای برای اجرای طرح‌های خود هستند.»

این بخش از موضع سخنگوی وزارت امور خارجه را نباید کم‌اهمیت تلقی کرد. جنگ، به‌ویژه در مناسبات قدرت‌های بزرگ، تنها با ابزار نظامی پیش نمی‌رود. پیش از بسیاری از اقدامات نظامی، تلاش می‌شود یک چارچوب ذهنی و تبلیغاتی برای مخاطبان داخلی و خارجی ساخته شود؛ چارچوبی که در آن، اقدام متجاوز نه آغاز یک تعرض، بلکه واکنشی ضروری به یک تهدید معرفی شود. تولید اتهام‌های امنیتی، برجسته‌سازی سناریوهای اثبات‌نشده و نسبت دادن نیت‌های خطرناک به طرف مقابل، می‌تواند بخشی از چنین فرایندی باشد.

در همین زمینه، انتشار گزارش سی‌ان‌ان درباره ادعای برنامه‌ریزی ایران برای استفاده از بمب کثیف یا سلاح شیمیایی در واشنگتن نیز قابل تأمل است. این شبکه مدعی شده که اطلاعات دستگاه‌های اطلاعاتی آمریکا چنین احتمالی را مطرح می‌کند؛ با این حال، گزارش آن به نقل از منابع آمریکایی از وجود اختلاف نظر درباره توانایی یا قصد ایران برای اجرای چنین سناریویی نیز خبر داده است. بنابراین، باید میان انتشار یک ادعای اطلاعاتی، اثبات صحت آن و تبدیل آن به مبنای تصمیم نظامی تفاوت گذاشت. این تفاوت به‌ویژه از آن جهت اهمیت دارد که در تجربه‌های گذشته، ادعاهای اطلاعاتی و امنیتی بارها به دستاویزی برای توجیه اقدامات نظامی تبدیل شده‌اند. هنگامی که شواهد کافی ارائه نمی‌شود، منابع ناشناس جایگزین مستندات قابل ارزیابی می‌شوند و رسانه‌های جریان اصلی بدون امکان راستی‌آزمایی مستقل، یک سناریوی امنیتی را در معرض افکار عمومی قرار می‌دهند، باید نسبت به کارکرد سیاسی و نظامی چنین روایت‌هایی حساس بود.

بقائی در ادامه موضع خود تصریح کرد:

«ایران به خوبی می‌داند چگونه به هرگونه اقدام تجاوزکارانه پاسخ دهد و اطمینان حاصل کند که این اقدام با پاسخی فراموش‌نشدنی روبه‌رو خواهد شد.»

و در پایان هشدار داد:

«جامعه بین‌المللی باید دریابد که سکوت و مماشات در برابر کارزارهایی که با هدف عادی‌سازی نقض آشکار موازین حقوقی بین‌المللی و اصول بنیادین انسانی و اخلاقی به راه افتاده‌اند، پیامدهایی ویرانگر خواهد داشت؛ پیامدهایی که نه فقط منطقه، بلکه تمام بشریت را تحت تأثیر قرار خواهد داد.»

این دو بخش از اظهارات سخنگوی وزارت امور خارجه را باید در کنار یکدیگر خواند. بخش نخست، متوجه متجاوزان و بیانگر عزم ایران برای پاسخ‌گویی است؛ بخش دوم، جامعه بین‌المللی را در برابر مسئولیت خود قرار می‌دهد. در واقع، بقائی می‌کوشد نشان دهد که خطر عادی‌سازی حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی، به مرزهای ایران محدود نمی‌ماند. اگر یک قدرت نظامی بتواند با اتکا به ادعاهای اثبات‌نشده، سدها، تأسیسات آبرسانی و دیگر شریان‌های حیاتی یک کشور را در فهرست اهداف خود قرار دهد، هیچ کشوری از پیامدهای چنین رویه‌ای مصون نخواهد بود.

بازدارندگی؛ پاسخ پیش از وقوع فاجعه

با وجود همه این ملاحظات، نباید در تشخیص راه‌حل دچار اشتباه شد. محکومیت حقوقی و اخلاقی اقدامات دشمن، افشای اهداف تبلیغاتی رسانه‌های آمریکایی و جلب توجه جامعه بین‌المللی، همگی ضروری‌اند؛ اما هیچ‌یک به تنهایی برای جلوگیری از تکرار تعرض کافی نیستند. حقوق بین‌الملل زمانی می‌تواند نقش بازدارنده مؤثری ایفا کند که نقض آن با هزینه‌ای واقعی همراه باشد. در غیر این صورت، ممکن است به مجموعه‌ای از قواعد تبدیل شود که قدرت‌های متجاوز در موقعیت مناسب به آن استناد کنند و هنگام تعارض با منافع خود، به سادگی نادیده‌اش بگیرند.

ایران باید این واقعیت را در محاسبات دفاعی خود لحاظ کند. دشمن باید بداند که زیرساخت‌های حیاتی کشور، اهدافی بی‌دفاع و فاقد پشتوانه بازدارنده نیستند. تهدید به حمله به سدها، نیروگاه‌ها، تأسیسات آب‌شیرین‌کن، شبکه‌های انتقال انرژی و دیگر شریان‌های اساسی زندگی مردم، نباید این تصور را ایجاد کند که با انتخاب چنین اهدافی می‌توان ایران را به عقب‌نشینی وادار کرد یا بدون مواجهه با پیامدهای جدی، اراده سیاسی و نظامی خود را بر آن تحمیل کرد. البته پاسخ به چنین تهدیدی نباید به معنای تکرار همان منطق غیرقانونی دشمن باشد. بازدارندگی مؤثر با اقدام بی‌ضابطه و تهدیدهای نامحدود تفاوت دارد. چنانچه قرار است ایران از امکان پاسخ زیرساختی سخن بگوید، این پاسخ باید متوجه توان نظامی، لجستیکی و پشتیبانی‌ای باشد که در خدمت تجاوز قرار گرفته است؛ نه آنکه صرفاً به دلیل نزدیکی جغرافیایی، زیرساخت‌های غیرنظامی طرف مقابل هدف قرار گیرند. تمایز میان اهداف نظامی و غیرنظامی، اصل تناسب و ضرورت رعایت احتیاط برای حفاظت از مردم، محدودیت‌هایی نیستند که بتوان آنها را در شرایط دشوار جنگ کنار گذاشت. اتفاقاً پایبندی به همین اصول است که موضع ایران را از منطق متجاوزان متمایز می‌کند.

آنچه اهمیت دارد، شکل‌گیری یک معادله روشن در ذهن تصمیم‌گیران آمریکایی و صهیونیستی است: حمله به زیرساخت‌های حیاتی ایران، دستاوردی آسان، کم‌هزینه و بدون تبعات نخواهد داشت. هرگونه تعرض باید با پاسخی مواجه شود که توان و ظرفیت تداوم تجاوز را تحت تأثیر قرار دهد و محاسبه هزینه و فایده آن را برای مهاجم به کلی تغییر دهد. این همان معنای بازدارندگی فعال است؛ بازدارندگی‌ای که قرار نیست پس از نابودی تأسیسات و وارد آمدن خسارت به مردم فعال شود، بلکه باید پیش از آن، دشمن را از تصمیم به چنین اقدامی منصرف کند.

در این میان، شفافیت در اعلام مواضع نیز اهمیت زیادی دارد. تهدید مبهم، اگر با اراده عملیاتی معتبر همراه نباشد، ممکن است حتی به تشدید رفتارهای مخاطره‌آمیز دشمن منجر شود. ایران باید به صراحت اعلام کند که تعرض به زیرساخت‌های حیاتی کشور، خط قرمزی غیرقابل عبور است و هرگونه عبور از آن با پاسخ متناسب و مؤثر مواجه خواهد شد. چنین پیامی باید به اندازه‌ای روشن باشد که هیچ مقام سیاسی یا نظامی در واشنگتن و تل‌آویو نتواند با این تصور که ایران از پاسخ‌گویی پرهیز خواهد کرد، درباره حمله به شریان‌های زندگی مردم ایران تصمیم بگیرد.

همچنین نباید از بُعد بین‌المللی پاسخ غافل شد. اگر دشمن تهدیدی می‌کند که با نابودی زیرساخت‌های ایران، تمدن و زندگی مردم این کشور را هدف قرار خواهد داد، ایران نیز باید نشان دهد که چنین اقدامی نمی‌تواند در محدوده جغرافیایی ایران محصور بماند و در محاسبات راهبردی و امنیتی منطقه و جهان بی‌تأثیر باشد. این به معنای تهدید نامتمایز علیه کشورهای دیگر نیست؛ بلکه به معنای روشن کردن تبعات گسترده امنیتی، اقتصادی و راهبردی جنگی است که با هدف قرار دادن شریان‌های حیاتی یک کشور آغاز یا تشدید می‌شود. امنیت انرژی، تجارت، حمل‌ونقل و ثبات منطقه‌ای، از چنین تعرضی تأثیر می‌پذیرند و هیچ قدرتی نمی‌تواند تضمین کند که پیامدهای آن از کنترل خارج نخواهد شد.

دشمن نباید ابزار ارعاب در اختیار داشته باشد

واقعیت آن است که در شرایط کنونی، دشمن بیش از آنکه صرفاً به دنبال کسب یک امتیاز نظامی باشد، در پی تحمیل نوعی برتری روانی و سیاسی نیز هست. تهدید به نابودی تمدن، تجزیه کشور، تخریب زیرساخت‌ها و مختل کردن زندگی روزمره مردم، همگی در خدمت یک هدف قرار می‌گیرند: ایجاد این تصور که ایران در صورت ادامه مقاومت، با هزینه‌هایی مواجه خواهد شد که تحمل آنها ممکن نیست. این همان سلاح ارعاب است؛ سلاحی که اگر بدون پاسخ معتبر باقی بماند، می‌تواند از میدان نظامی به میدان تصمیم‌گیری سیاسی و اجتماعی نیز سرایت کند.

گرفتن این سلاح از دست دشمن، ضرورتی انکارناپذیر است. نباید اجازه داد که طرف مقابل با تهدید به نابودی تأسیسات حیاتی، افکار عمومی ایران را در معرض ترس دائمی قرار دهد یا تصور کند که می‌تواند از نیازهای اولیه مردم به آب، برق، سوخت و دیگر خدمات عمومی به عنوان اهرم فشار علیه کشور استفاده کند. امنیت روانی جامعه نیز بخشی از امنیت ملی است و حفاظت از آن، به همان اندازه حفاظت از مرزها و تأسیسات نظامی اهمیت دارد. در واقع، پاسخ قاطع به تهدیدهای دشمن، پیش از آنکه اقدامی برای انتقام‌گیری باشد، تلاشی برای پیشگیری از وقوع فاجعه است. اگر دشمن از هم‌اکنون بداند که حمله به زیرساخت‌های ایران، معادلات امنیتی و راهبردی او را با هزینه‌های جدی مواجه خواهد کرد، انگیزه کمتری برای عبور از این خط قرمز خواهد داشت. اما اگر احساس کند که تهدیدهایش می‌توانند بدون تبعات باقی بمانند، احتمال تکرار و گسترش آنها افزایش می‌یابد.

ایران نه تنها حق دارد از زیرساخت‌های حیاتی خود دفاع کند، بلکه وظیفه دارد با اتکا به همه ظرفیت‌های سیاسی، دیپلماتیک، حقوقی و دفاعی، مانع تبدیل شدن آنها به ابزار تهدید و فشار شود. این دفاع باید با آمادگی عملی، مواضع صریح و اراده‌ای غیرقابل تردید همراه باشد. تجربه نشان داده است که در مواجهه با دشمنی که زبان تهدید را به ابزار اصلی تعامل تبدیل کرده، صرفاً اعلام مخالفت و محکومیت نمی‌تواند معادله را تغییر دهد. بنابراین، پیام قالیباف و هشدار بقائی را باید فراتر از دو واکنش سیاسی و رسانه‌ای مقطعی ارزیابی کرد. این دو موضع‌گیری، هریک از زاویه‌ای متفاوت، بر یک ضرورت راهبردی تأکید دارند: دشمن نباید بتواند با تهدید زیرساخت‌های ایران، بدون پرداخت هزینه، امنیت و اراده ملی کشور را هدف قرار دهد. پاسخ به این تهدیدها باید چنان روشن، متناسب و معتبر باشد که طرف مقابل پیش از هر تصمیمی درباره تعرض به زیرساخت‌های ایران، پیامدهای آن را در محاسبات خود لحاظ کند.

در این میدان، تعلل و انفعال، هزینه‌ای به مراتب سنگین‌تر از نمایش اقتدار و اراده برای دفاع خواهد داشت. تهدید زیرساخت‌های یک ملت، تهدید یک سازه بتنی، یک توربین یا یک شبکه انتقال آب نیست؛ تهدید زندگی، امنیت و آینده میلیون‌ها انسان است. از همین‌رو، ایران باید با تمام ظرفیت خود نشان دهد که چنین تهدیدی را نه تحمل خواهد کرد و نه بی‌پاسخ خواهد گذاشت. سلاح تهدید نباید در دست دشمن باقی بماند.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طورفوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی مسکن فرهنگیان میاندوآب به شماره ثبت ۷۳ شناسه ملی۱۰۹۸۰۲۵۸۴۶۰

بنا به تصویب هیأت مدیره جلسه مجمع عمومی عادی به طورفوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی مسکن فرهنگیان میاندوآب رأس ساعت: ۱۶ روز: یکشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۹/۲۹ درمحل میاندوآب ،خانه معلم واقع درخیابان ۱۵خرداد تشکیل می گردد. از عموم سهامداران و اعضاء محترم دعوت می شود جهت اتخاذ تصمیم راجع به موضوعات ذیل در روز و ساعت مقرر در محل تعیین شده حضور بهم رسانند و یا با توجه به مفاد ماده ۱۹ آئین نامه نحوه تشکیل مجامع عمومی در صور تیکه حضور عضوی در مجمع میسر نباشد، می تواند حق رأی خود را به موجب وکالتنامه به عضو دیگر یا نماینده تام الاختیار از میان اعضاء یا غیر اعضاء واگذار نماید، در این صورت هر عضوی می تواند علاوه بر رای خود حداکثر حق سه رأی با وکالت و هر شخص غیر عضو تنها یک رأی با وکالت داشته باشد. توضیحا" وکالتنامه های عادی بایستی یک روز بعدازانتشار آگهی مذکور تا یک روز قبل از تشکیل مجمع به غیر از ایام تعطیل در محل دفتر شرکت واقع درخیابان امام(ره)روبروی اداره دارایی. پاساژدارابی تنظیم شده و توسط هیئت مدیره شرکت بررسی و تائید گردد و در غیر اینصورت وکالتنامه رسمی حضور در مجمع بایستی به تائید یکی از دفتر خانه های اسناد رسمی رسیده باشد.

دستور جلسه:

۱- انتخاب ۵نفرعضو اصلی هیئت مدیره و ۳نفرعضو علی البدل هیئت مدیره به علت اتمام مدت ماموریت.

۲- انتخاب ۱نفربازرس اصلی و ۱نفربازرس علی البدل به علت اتمام مدت ماموریت.

کاندیداهای داوطلب جهت ثبت نام به سمت هیئت مدیره و بازرسی لازم است مدارک زیررا درعرض ۵روزپس از تاریخ انتشار آگهی به دفترشرکت تحویل وفرم ثبت نام را پر نمایند.

مدارک لازم:(فتوکپی‌شناسنامه‌وکارت‌ملی,تصویرآخرین‌مدرک‌تحصیلی‌مهندسی عمران یا رشته مرتبط ,فتوکپی حکم کارگزینی,برگه عدم سوء‌پیشینه، تکمیل فرم کاندیدای عضویت درسمت هیئت مدیره و بازرسی)

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۸/۲۷

هیأت مدیره تعاونی مسکن فرهنگیان میاندوآب

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده اتحادیه شرکتهای تعاونی دام و طیور استان آذربایجان غربی (نوبت دوم) به شماره ثبت ۳۵۲۸

به استحضار اعضای اتحادیه شرکتهای تعاونی دام و طیور استان آذربایجان غربی میرساند با عنایت به عدم رسمیت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده مورخ ۱۴۰۵/۸/۲۴ و حسب تصمیم هیات مدیره اتحادیه جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده نوبت دوم اتحادیه شرکتهای تعاونی دام و طیور استان آذربایجان غربی راس ساعت ۱۱ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۹/۱۶ در محل رستوران غزال واقع در ارومیه - بلوار شهید باهنر - چهارراه مادر (فلکه مادر) ابتدای خیابان آهندوست طبقه فوقانی رستوران غزال تشکیل خواهد شد. خواهشمند است موضوع را در جلسه هیات مدیره آن تعاونی مطرح و یک نفر نماینده از بین اعضا به منظور شرکت در مجمع عمومی مذکور در موعد مقرر با به همراه داشتن معرفینامه کتبی مطابق صورتجلسه هیات مدیره و طبق فرم پیوست راس ساعت تعیین شده در جلسه حضور به هم رسانید. ضمنا شرکتهایی که فرآیند تطبیق اساسنامه را با اصلاحیه قانون بخش تعاون مصوب ۱۳۹۳/۲/۳۱ را در مجمع فوق العاده انجام نداده اند و فاقد آگهی ثبتی هستند حق حضور در مجمع و اعمال رای را ندارند.

دستور جلسه:

۱- استماع گزارش هیات مدیره و هیات بازرسی اتحادیه

۲- استماع و اتخاذ تصمیم گزارش نتیجه حسابرسی سال ۱۴۰۴

۳- طرح و تصویب صورتهای مالی سال ۱۴۰۴ اتحادیه (صورت وضعیت مالی، سود و زیان و سایر گزارشهای مالی)

۴- اتخاذ تصمیم نسبت به سود و زیان سال ۱۴۰۴

۵- طرح و تصویب گزارش تغییرات سرمایه سال ۱۴۰۴

۶- طرح و تصویب بودجه پیشنهادی هیات مدیره برای صرف هزینه های سال مالی ۱۴۰۵

۷- اتخاذ تصمیم در خصوص انجام حسابرسی از عملکرد سال ۱۴۰۵ با تامین هزینه مربوطه

۸- اتخاذ تصمیم در خصوص تغییر و اصلاح ماده ۳ دستورالعمل حق حضور در جلسات هیات مدیره موضوع پیشنهاد افزایش حق الجلسه

۹- طرح و تصویب پاداش هیات مدیره، هیات بازرسان، مدیرعامل و کارکنان اتحادیه

۱۰- طرح و تصویب حق الزحمه هیات بازرسان برای سال ۱۴۰۵

۱۱- اتخاذ تصمیم در خصوص تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی ها و تصمیمات بعدی اتحادیه

۱۲- انتخاب ۵ نفر عضو اصلی هیات مدیره و ۳ نفر عضو علی البدل وفق اساسنامه به مدت سه سال

۱۳- انتخاب هیات بازرسان اصلی و علی البدل وفق اساسنامه به مدت یک سال مالی

(ضمنا به همراه داشتن کارت ملی و مهر و اساسنامه جدید شرکت تعاونی جهت شرکت در مجمع الزامی می‌باشد)

هیات مدیره اتحادیه شرکتهای تعاونی دام و طیور استان آذربایجان غربی

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده (نوبت اول) شرکت تعاونی مسکن آشیان گستر پرند (در حال تصفیه) شماره ثبت ۱۸۲۱ شناسه ملی ۱۰۱۰۳۳۷۹۹۳۰

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت تعاونی فوق دعوت می شود تا در مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده نوبت اول (به صورت حضوری) که روز شنبه راس ساعت ۹ صبح مورخه ۱۴۰۵/۹/۱۴ در محل شهر جدید پرند به آدرس پرند فاز چهار شمالی خیابان ۱۵ خرداد بعد از درمانگاه سلام بالاتر از شرکت عمران مسجد زینب (س) برگزار می گردد. لذا از کلیه سهامداران دعوت می شود با در دست داشتن کارت و یا دفترچه عضویت راس ساعت مقرر در محل مذکور حضور به هم رسانند.

توجه۱: در صورتی که هر یک از سهامداران نتوانند در مجمع عمومی مورد اشاره حاضر شوند می توانند با استفاده از حق خود را برای حضور و اعمال رای در مجمع به نماینده تام الاختیار واگذار کنند اگر حضور سهامدار در مجمع عمومی میسر نباشد می تواند و کالتا حق اعمال رای را به غیر دهد و هر سهامدار می توانند در ساعات اداری ۹ صبح الی ۱۲/۳۰ و حداکثر تا ۴۸ ساعت از تاریخ ۱۴۰۵/۹/۱۰ الی ۱۴۰۵/۹/۱۳ پیش از برگزاری مجمع (با در دست داشتن کارت شناسایی معتبر و مدارک سهامداری) در محل مسجد به نشانی پرند فاز چهار شمالی خیابان ۱۵ خرداد بعد از درمانگاه سلام بالاتر از شرکت عمران مسجد زینب (س) حاضر تا پس از ابراز هویت طرفین برگه نمایندگی مربوط توسط مقام دعوت کننده برای نماینده صادر گردد.

توجه ۲: متقاضیان کاندیداتوری سمت هیات تصفیه می توانند تا قبل از رسمیت مجمع عمومی درخواست خود را به مقام برگزار کننده ارایه نمایند.

دستور جلسه:

۱- تمدید / انتخابات هیات تصفیه برای مدت دو سال

۲- گزارش تراز مالی و گزارش هیات تصفیه بابت پیشرفت در امور اداری سه جانبه و پروژه

هیات تصفیه

شرکت تعاونی مسکن آشیان گستر پرند (در حال تصفیه)

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان زنجان (نوبت دوم) شماره ثبت ۱۵۵ شناسه ملی ۱۰۴۶۰۰۱۱۹۹۴

بنابه تصمیم مورخه ۱۴۰۵/۸/۲۴ هیات مدیره شرکت تعاونی جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده نوبت دوم (حضوری) شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان زنجان در ساعت ۱۶ روز پنجشنبه مورخه ۱۴۰۵/۹/۱۲ در محل تربیت معلم الزهرا واقع در خیابان شیخ فضل اله نوری روبروی دارالقرآن تشکیل خواهد گردید. لذا بدینوسیله از کلیه اعضای شرکت تعاونی دعوت می شود در تاریخ و ساعت تعیین شده برای اتخاذ تصمیم نسبت به موارد مشروحه ذیل در مجمع مزبور حضور به هم رسانند و یا وکلای خود را با توجه به ماده ۱۹ آیین نامه نحوه تشکیل مجامع عمومی از بین اعضا یا خارج از اعضای شرکت معرفی نمایند.

دستور جلسه:

۱- تهاتر و یا فروش (تبدیل به احسن) املاک غیرمنقول شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان زنجان واقع در کوی آزادگان

توضیحات:

۱- اعضای محترم جهت شرکت در جلسه مجمع عمومی باید شخصا با در دست داشتن دفترچه عضویت و کارت شناسایی معتبر خود نسبت به دریافت کارت ورود به جلسه مجمع از تاریخ ۱۴۰۵/۹/۹ لغایت ۱۴۰۵/۹/۱۱ از ساعت ۱۷ الی ۱۹ به دفتر شرکت تعاونی واقع در خیابان شیخ فضل اله نوری روبروی دارالقرآن کریم مراجعه نمایند بدیهی است در صورت عدم دریافت کارت ورود به جلسه اعضای محترم می توانند در روز مجمع کارت ورود به جلسه را دریافت نمایند.

۲- آن دسته از اعضایی که نمی توانند درجلسه مجمع عمومی حضور یابند می توانند در تاریخ و ساعت مندرج در بند ۱ با در دست داشتن کارت شناسایی معتبر و دفترچه عضویت به همراه وکیل خود به دفتر شرکت تعاونی مراجعه و نسبت به تکمیل فرم وکالتی که توسط شرکت تنظیم گردیده حق حضور خود در جلسه را به نماینده تام الاختیار خود بدهند. بدیهی است شرط حضور وکلای اعضا در جلسه مجمع عمومی همراه داشتن وکالتنامه و کارت شناسایی معتبر وکیل می باشد. ضمنا لازم به ذکر است وکالت نامه های مخدوش یا لاک گرفته و فاقد مهر و امضای شرکت به هیچ عنوان دارای اعتبار نخواهدبود.

هیات مدیره شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان زنجان

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده شرکت سهامی سازه بنا اثر توسعه به شماره ثبت ۱۵۶۴۲ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۲۱۰۴۴۵

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت سهامی خاص سازه بنا اثر توسعه و یا نمایندگان قانونی آنان دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده که راس ساعت ۱۰صبح روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۵/۹/۱۲ در محل شرکت تشکیل خواهد شد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:

- استماع قرائت گزارش هیات مدیره و بازرس قانونی شرکت
- بررسی و تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی منتهی به پایان اسفند ماه ۱۴۰۴
- انتخاب اعضای هیات مدیره
- انتخاب بازرسان
- تعیین روزنامه کثیرالانتشار شرکت

هیات مدیره شرکت سازه بنا اثر توسعه

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷

آگهی دعوت سهامداران شرکت لبنیات آرام سقز سهامی خاص ثبت شده به شماره ۲۳۳ و شناسه ملی ۱۰۶۱۰۰۱۹۰۰۰

بدینوسیله از کلیه صاحبان سهام شرکت دعوت می شود تا در جلسه:

۱- مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده در ساعت ۱۱ مورخ ۱۴۰۵/۹/۱۵ با دستور جلسه انتخاب مدیران - انتخاب بازرس در محل مرکزی شرکت به آدرس کردستان - شهرستان سقز - بخش مرکزی - دهستان سرا - روستا قهرآباد - شهرک صنعتی قهرآباد - خیابان آذر (خیابان پارس۱) پلاک ۰ طبقه همکف کد پستی ۶۶۸۳۱۷۲۲۲۹ تشکیل می گردد، حضور به همراه رسانند.

هیات مدیره شرکت لبنیات آرام سقز

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده شرکت تعاونی مصرف اسلامی کشاورزی رفسنجان (شماره ثبت ۱۶۰) نوبت اول

بدینوسیله از کلیه اعضا شرکت تعاونی مصرف اسلامی کشاورزی رفسنجان دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده شرکت که راس ساعت ۱۵ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۹/۲۳ در محل رفسنجان - خیابان شهید بهشتی - خیابان شهید پورمحمدی - دفتر مرکزی شرکت تعاونی تشکیل می گردد، حضور یابند.

ضمنا داوطلبین کاندیداتوری هیات مدیره و بازرسی بایستی حداکثر ظرف مدت پنج روز پس از تاریخ انتشار این آگهی به دفتر شرکت مراجعه و ثبت نام نمایند.

دستور کار جلسه:

۱- استماع گزارش هیات مدیره

۲- قرائت گزارش بازرس

۳- تصویب صورتهای مالی سال ۱۴۰۴، ۱۴۰۳، ۱۴۰۲

۴- انتخاب اعضا اصلی و علی البدل هیات مدیره

۵- انتخاب بازرس اصلی و علی البدل

ضمنا اعضایی که به هر دلیل قادر به حضور در جلسه مجمع عمومی فوق نمی باشند و قصد دادن وکالت را دارند بایستی حداکثر تا ۲۴ ساعت قبل از مجمع عمومی مذکور به همراه وکیل مورد نظر به محل دفتر شرکت تعاونی مراجعه و فرم وکالت را تکمیل و دریافت نمایند، لازم به ذکر است به غیر از وکالتنامه های فوق الذکر و رسمی، وکالتنامه دیگری پذیرفته نیست و هر عضو حداکثر وکالت سه عضو را می تواند بپذیرد و هر شخص غیرعضو تنها وکالت یک عضو را می تواند بپذیرد.

هیات مدیره شرکت تعاونی مصرف اسلامی کشاورزی رفسنجان

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده نوبت اول

جلسه مجمع عمومی فوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی مسکن شرکت مهندسین مشاور افق هسته‌ای در ساعت ۱۰ مورخ ۱۴۰۵/۹/۱۴ در محل سالن کنفرانس شرکت افق هسته‌ای برگزار می گردد. از کلیه اعضا محترم دعوت می شود با در دست داشتن کارت شناسایی معتبر، به منظور تصمیم‌گیری نسبت به موضوعات ذیل در جلسه مجمع حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:

۱- تصمیم گیری در خصوص انحلال شرکت تعاونی و تعیین محل تسویه

تذکر ۱: در صور تیکه حضور عضوی در مجمع ممکن نباشد می تواند نماینده‌ای جهت حضور و اعمال رای در مجمع تعیین کند در این صورت هر عضو می تواند وکالت ۳ عضو و هر غیرعضو تنها وکالت یک نفر را تقبل نماید. حضور توام وکیل و موکل و هیات مدیره و تایید وکالتنامه توسط بازرس الزامی می باشد.

تذکر ۲: ارائه وکالتنامه به صورت محضری (دفترخانه اسناد رسمی ویا به صورت عادی با حضور همراه وکیل و موکل به همراه داشتن مدارک شناسایی هویتی و دفترچه عضویت الزامی است.

مکان و زمان ثبت نام و ارائه وکالتنامه ها: ۹ لغایت ۱۲ آذرماه ۱۴۰۵ بوشهر - دفتر تعاونی - به آدرس بوشهر - نیروگاه اتمی ساعت ارائه وکالتنامه ۸ الی ۱۰ صبح

تاریخ تحویل وکالتنامه: ۹ الی ۱۲ آذرماه ۱۴۰۵

تعاونی مسکن کارکنان شرکت مهندسین مشاور افق هسته ای استان بوشهر

ثبت ۴۷۰۰

تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۸/۲۷ خ ش ۱۴۰۵/۸/۲۷